

misfornøiede med Udsalget af Syssemandens Forretning, ved Retten skulle lade udvalgte 3 uvillige Mænd til at foretage en ny Udmaalning og Afsetning, hedder det endvidere: „Der som de af Retten udmeldte Mænd skulde komme til det Resultat, at Syssemandens Udmaalning ikke har været rigtig og nøiagtig, bør de til deres Udmeldelse og Betaling medgaaede Omkostninger bæres af samtlige de i den paa-gjældende Have Lodtagne i Forhold til, hvad de eie eller besidde i Haven.“ Denne Bestemmelse forekommer mig at være noget ubillig; thi naar de Lodtagne have Ret, og Syssemanden ikke har opmaalt nøiagtig og rigtig, forekommer det mig stødende, at Eierne eller Besidderne af Fælleshaven skulle bære Omkostningerne. Vel maa jeg indrømme, at man heller ikke med Billighed kan forlange, at Syssemanden, der har foretaget Udskiftningen, skal bære disse Udgifter, da han ikke kan være i Besiddelse af de nødvendige Kundskaber til at foretage en nøiagtig Opmaalning, efter som han ikke er Landmaaler, men efter min Formening burde det Offentlige her udrede disse Udgifter og ikke Besidderne eller Eierne. Der som der ikke møder saadanne Indvendinger, som kunne forandre min Mening herom, skal jeg tillade mig til 3die Behandling at stille et Endringsforslag, hvis det fornødne Antal af Thingets Medlemmer maatte være enigt med mig.

C. C. Dahlerup: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det er overmaade vanskeligt paa Færøerne at finde Folk, som kunne antages at være i Besiddelse af de fornødne Kundskaber og den fornødne Dannelselse til at kunne foretage saadanne Uddelinger, som omhandles i og tilsigtes ved Lovudkastet; man maa derfor ordne Forholdet overeensstemmende med de Kræfter, som ere til Disposition paa Færøerne. Den Mand, som maa anses for at kjende bedst til Forholdene og for at være dog nogenlunde istand til at foretage saadanne Udskiftninger, er Syssemanden i hvert enkelt Sysse, og i Almindelighed besidder han ogsaa i en saadan Grad Beboernes Tillid, at man vistnok i de allerfjeldneste Tilfælde vil have

nogensomhelst Frygt for at underkaste sig hans Dom, eller rettere sagt hans Mægling — thi Andet bliver det hovedsagelig ikke, i Sager som den omhandlede. Da det dog alligevel kunde tænkes, at der kunde være En eller Anden, som meente, at han ved en anden Udskiftningsmaade kunde have opnaaet et heldigere Resultat, var det nødvendigt, at man maatte skaffe et Middel tilskede, hvorved Syssemandens Forretning kunde underkastes Prøvelse, og Lagthingets Medlemmer vare i saa Tilfælde enige om, at man ikke kunde erholde det paa en hensigtsmæssigere og simplere Maade, end ved et Overskøn af tre uvillige Mænd, som valgtes paa den i Udkastet foreslaaede Maade. Det blev vistnok erkjendt, at der derved vilde blive paalagt Eierne af Haven en forøget Byrde, hvilken, som den ærede Taler bemærkede, virkelig nogen Billighed talte for, at de bleve forskaanede for; men da Udgifterne i og for sig ere meget ringe, og da der vistnok vil være meget saa Tilfælde, hvori et saadant Middel vil blive forlangt forsøgt; vare Lagthingets Medlemmer enige om, at der intet Ubilligt var i at bibeholde den Afgjørelsesmaade, som i Loven er foreslaaet, og jeg troer derfor, at det ikke vil finde nogen videre Sympathi hos Befolkningen deroppe, hvem Loven nærmest vedrører, dersom man vil forandre den i Udkastet optagne Bestemmelse.

Krabbe: Det forekommer mig, at der ikke kan være Tale om Sympathi eller Ifke-Sympathi, men kun om, hvad der er retfærdigt, og so færre de Tilfælde ere, hvori saadanne Spørgsmaal opstaae, desto mindre Betænkelighed forekommer det mig, at der er ved, at det Offentlige i saadanne Tilfælde betaler de ikke betydelige Omkostninger. Naar det findes, at Syssemandens Opmaalning har været rigtig, og der desuagtet klages, saa er det fuldkommen i sin Orden, at de, der have klaget, maae betale — en saadan Bestemmelse indeholdes ogsaa i Slutningen af Paragraphen — men i Modsetning dertil forekommer det mig, at det seer noget besynderligt ud, at, naar Bedkommende have Ret, de da ogsaa skulle bære Omkostningerne.